

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

G14.447

Hely

Idő

" 1913 "

Személy

Helyszám

Szerző

Cím Reflektor

Forrás: Pesti tükör

Bp.

(Hely)

1913 III/9

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Oldalsz.

Reflektor

Budapest fő- és székvárosa hatósági szanatórium építését tervezi. Meglesz, egész bizonyosan meglesz a hatósági szanatórium, amelyben vendégszerető otthon várja majd a fővárosi középosztály betegeit. Mert a hatósági szanatórium direkté a középosztály számára fog épülni. A középosztály ugyanis megirigyelte a proletárságot, melynek Budapesten van már népkonyhája, népszállója, népkönyvtára. Ellenben a középosztályról egyetlen szociális intézménnyel sem gondoskodtak idáig. Ez a különös helyzet azzal a veszedelemmel fenyeget, hogy a középosztály polgárai proletárokká fognak kikeresztelkedni. Miért is maradnának meg középosztálybeli polgárnak? Ők nem hiuk, nem szenvednek cimkór-ságban. Ha a proletárnak jobb a dolga, átvedlenek proletárrá, mint ahogyan a kétfogatu bérkocsik átvedlettek konflissá, mert a konflisnak jobb dolga van, mint a fiakkernek.

És e veszedelem láttára kiadták a jelszót: mentsük meg a középosztályt és építsünk neki hatósági szanatóriumot. Mert borzasztó, hogy a középosztály betege ott ténferegjen a fővárosi köz-kórház-

ban, ne legyen külön szobája, ahol zsuokat lehet rendezni. És még borzasztóbb, hogy van Budapesten néhány nagyszerűen protegált orvos, akik nem csinálhatnak karriert, mert a kórházakban csak a betegek halnak, de nem a főorvosok. S mert a főorvosokat még se lehet lebunkózni, építsünk sok százezer koronás szanatóriumokat és szabadítsuk ki legalább a segédorvosokat a fővárosi köz-kórházakból.

Meglesz, egész bizonyos, hogy meglesz a hatósági szanatórium. A Rókus-kórház egy félszázad óta szegylene a fővárosnak, de még

mindig a helyén áll, mert nincs pénz a kitelepítésére. Naponta százával utasítják el a kórházakból a betegeket, mert nincs hely. S amikor a gondozatlan szegény betegek ezrei nyoszörögve kiáltják világgá Budapest szegyenét, a központi városháza szociológusai szanatóriumot terveznek, ahol az elég jómódu polgárság köz-költségen ápolassa magát. De honnan veszik a szociológusok ennek a tervnek a gondolatát? Hol vannak azok a középosztálybeli betegek, akik a városháza kapuit döngetik s a szanatóriumok felállítását követelik? Hiába kerestük őket a tanácsnokok előszobáiban, mi ott csak nagy protekcióju építészeket, befolyásos vállalkozókat és jól beajánlott szállítókat láttunk.

Azt kell hinnünk, hogy a főváros szociális programját nem a közérdek, hanem a tömérdek mellékes szempont irányítja s a közérdek csak annyiban nyer kielégítést, amennyiben a magánérdek malmára hajtja a vizet. Magyarán szólva: előbb vala a magánérdek s annak kielégítésére csinálták utóbb a szociális munkaprogramot. Okos ötlet, hogy a magánérdek a közérdek hátán kusszék a magasba. De miért mondjuk a főváros sáfárjainak azokat, akik okosságukat csak minden tizedik napon értékesítik a főváros javára. Ez az okosság amugy se sok s a főváros igazán cly szegény.